

श्री गुरु शिरोधार्य

५००
२५

श्री गुरु शिरोधार्य

५०० (५००) (५००)

श्री गुरु शिरोधार्य
५०० (५००) (५००)

५०० (५००) (५००) (५००) (५००) (५००)

५००

५००

(5)

दोनम हाकेच प्रक वरुणजे उरुदरुण
 अक्षय्यादिमदीये वरी ज्योतीप्रमाण उरु
 ज्योतीप्रमाण उरु उरु उरु उरु उरु
 उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु
 उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु

(5A)

अक्षय्यादिमदीये वरी ज्योतीप्रमाण उरु
 उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु

(5B)

उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु
 उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु

(5C)

उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु उरु

तांते उवृक्षसाजा पत्रारे मडरी भरे धरेंगे
 मध्ये धनरा रक्षित करके धरेंगे धन रक्षित
 पावल निजा प्रेते उम्या री दुसु म्मा धा र री
 व्यपछेने लु घे आसा गाथा सा व म्मा र री
 र म्मा र री ता री पळ तो दी ग गोळ र री धा र री

(14A)

र म्मा र री व म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 म्मा र री व म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 पा व ता र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 धा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 व म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री

(14B)

ता र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 तो धन रक्षित म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 धा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री

(14C)

म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री
 धा र री र म्मा र री र म्मा र री र म्मा र री

(15)

मोठे रत्न प्रसिद्धि पाविले त्याच पुढे
 पुढे गीगो वरुणांनी काढली रंभुरा
 जेतां सास पवित्राणां दे मरुत प्रपद्ये
 अथवा लो रंभुरा मधी म्हा लु म म्हा
 म्हा म्हा गला म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा

(15A)

म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा
 म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा

(15B)

म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा
 म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा

(15C)

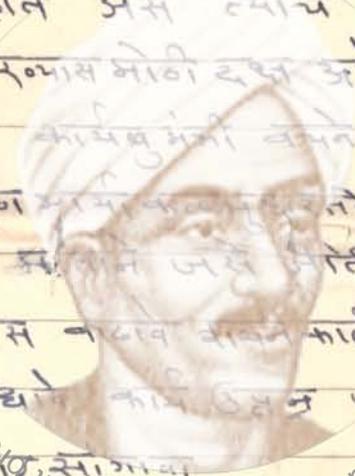
म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा
 म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा म्हा

५
 ५५ चक्रं र द्या जेते पूजा
 हच ते

५५
 ५५
 ५५
 ५५

श्री गजानन

गंगोदावरी नदीचे काठी पद्मपुत्रपुरी म्हणोन येवु
 राहर् होत शहरात असे वार म्हणोन येवु
 आम्हण राहोन असे त्याचे वायकोचे नाव मनोरमा
 ती संसृष्ट करुणास भोळी दया असे वायकोचे भोज्यधुमाता
 रायन पुत्रा कायबु मंत्री वसुदेव दास ॥ धर्मान कुलापामया
 धरभो उगुण भाव करुणा वती ॥ १॥ शोचा अर्थ
 भोजन काळी करुणा जसे भोळीने वाळीवे तसे सतीने
 आपले पतीस नटाव रायन काळी रंजीत सारखे पतीस
 रति सुख द्या काम उद्वेग जाळी म्हणजे मंत्री सारखा
 पतीस विचार सांगना वरवर दासी सार्ध लेले
 हात जोडून उभे राहावे असे बहुधा जनिपास नावनास

जानपास त
 कोपळ पृथगेच यसे सामानार्थ तीचे सांध्यानेतो
 पदच फार पांगळे शीतीने करीत असे आम्हणाचे वय
 तीस वतीस वषाचे व त्याचे वायकोचे वय
 पंचवीस सतावीस वषाचे सुमारती व ती
 लोके दिवसी जेष्ठ मास ग्रीष्म ऋतुचे
 दिवस उगाणे उन्हाळा फारच जाळण जिकडे
 तिकडे उगाय जाण जाळी तेव्हा तोर काळे
 शंभु शम्भास म्हणो व्हागळी की माहाराज
 न - - - - तर भाकर माग स्वाण्यास
 आपले धरोधर गेळे आहेत उभे
 उर दाम

५

परंतु त्यांनी पुढील वारचे गचीवर सुद्धा -
 मा. सारली जागा फारच सीतळ करून ठेविली
 आहे आणि माझे तर उगाची केवळ होऊ लागली आहे
 हे शंभु शरमान मेकुन यमाश्रुत हेतु होडून घेऊ
 थाडून तीक नमग -- आली गज/गन करून डावे उडे
 वर घेऊन गचीवर गेली तो गची न ठावे केवळ
 जळ गृहच जसे आहे ते असे कीज -- जसाचे

लाण्यावर गार पाण्याचे तुषार व कारंज्याच्या
 यक्ष्याच्या दड्यावर कारंज्याचे तुषार उडता
 सीतळ होय मज उंग दान्यकुन

गाना प्रकारचे पुराणांशीचे इतिहास कायकोस निपा
 सांगु लागला त्यांचे स्वताचे महात्म निघाळते असे
 की तीन दिवस मासी वरुण वरुण सीता निघा
 त्या अनुष्वास जन्म मरणाची सुनिता/जन्मनाज पुरुःख
 होते नाही तर महााराज आपाचे मासी देवना
 आपले पारसी देवि वरुण वरुण अर्थ उरुण
 आणि पोटी पुत्र व वरुण वरुण अर्थ उरुण
 आज करीता आपण कासीसच जाव असी

कायकोपी विनवणी टोकून शंभु शर (मूठ्या) नाण्यापुन
 जावला उगाणे हात पास थर थर कापु लागले ते व -- जसा
 हाताते -- चे (उला --) क लागले न जमीनीवर
 पडले आणि एकदम उडाले ते गचीचे भिंतीवरून
 रस्तावर पडले तेच समशी एक गोसावी मिघेस
 जात होता त्याने दोघांचे वाटले कि जे (अणी - -
 दम उडोन रस्तात उगळे हेही त्याने पाहिले
 तो मनोरमा नेच वरुण सावध करोन आपण
 द/पम उगाणावयास रस्तावर आली हेही त्यानी
 च (कि) पाहून आपले न (म) वस गेला असे
 प्रत (प्रत्येउ) दिवसी होडु लागले त्यास साहा चार

माहिने जाळे तो पुन्हा कासीचे माहात्म्य निघाळे ज
मजोरमेने तोक वरावर तीन क/पुरे वाढि
वाटळे आणि म्हणो लागली की हर हर तु देवा आता
हि मनुष्य येनी प्राप्त जाळी आणि येथेही आम्ही
ज्ज व ध्युत्प (पळीत्वच) करीतो गर्भ समाप्ती घातिने
पासुन कोण सोडवीळे आणि कोणास राग जाये

(धरदा) आज--वर कोणास ध --- (गुरुकृपा
करिने आशात जोये रो। होत सतीने वियळे
होडुन आपळे पुत्रिय धरदा पडली असे रामुशरमा

पाने (१) पाने धावसुन उडुडुन उभा राडुन (---)

तोन कपोकसी (---) धरुन म्हणो लागली की ज्य
हे प्रिये मजोरमे तुज मन (रव) पीची पीडा हे

जाळी किवा आम्हा जाळी हे नरी मळा म
सांगणे मजोरमे प्रपन्न (ध) सुख रूप होत।

आता धावेल आता पचधरी पास कोण आणि
माझे तु देवाचे देव कंठा उदयास मेईळे १२

आणि मी पाहिली जात होता तसा केण
पाहीन असे आंळी करीन शोकाने जाडु (साळी)

पडावे तो ती सावध होडुन आपळे पतीसी
बोळू लागली की आहे सदेवा रामुशरमा

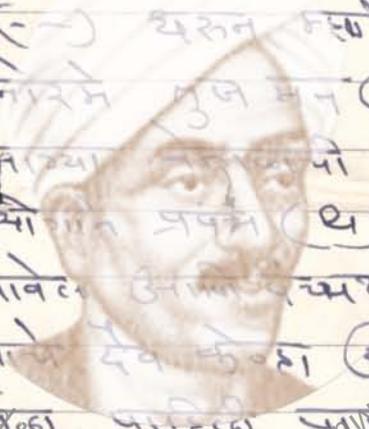
(तुम्ही हे (हे) धन्य आणि तुमचा संसारही धन्य
कारण मी आपण स्वतंत्र आणि आम्ही रमिया

सावकाळ (सर्वकाळ) परतंत्र मामुळे आम्हास
काहीच परकाच धडु सकत नाही हे रामुशरमा

(पार्थिव) तुला कंठ (जुहा) कंठ सवग वीत
जाळी ते काळी जेनास अशु आळे आणि

तीचे हातात हात धाळुन म्हणाली की वायको
तुझे हृदय मी जाणळे आणि तुम्ही ही इच्छा

कासीस जावं यसी आहे परंतु कासीस

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com